

בס"ד פרשת מטות מסעי תשפ"ה וארטים לפרשת מטות

ל ג. איש כי ידור נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו. הנה בנדר הלשון הוא כי ידור לה' ואילו בשבועה איתא לאסור איסר על נפשו. מה טעם שנדר הוא לה' ואילו בשבועה הוא על נפשו. וי"ל, אומר הרב מבריסק, שנדר הוא איסור על החפצא, דהיינו שהוא אוסר על עצמו את הדבר המסויים ועושה את זה ע"ע כקרבן והדבר נהפך להיות **כקדשי ה'** כלפיו ומועל בו. (והוא ע"פ נדרים ב. ו-לה) לכך כתיב נדר לה'. מאידך בשבועה האיסור הוא על הגברא, היינו שאדם אוסר את עצמו על החפץ, לכך כתב שבועה לאסור על נפשו. ועוד יובן לפי"ז מה הטעם שהנדר לא לישב בסוכה נדרו קיים והיינו כשאומר קונם שאני יושב בסוכה אסור לו לישב, בשונה מהנשבע לא לישב בסוכה שבטל ומותר לו לישב. והטעם הוא כנ"ל, כי הנשבע הוא נשבע על עצמו שלא יישב וזהו נשבע לבטל את המצווה. משא"כ בנדר הוא אוסר את החפץ על עצמו בהנאה והנדר רק חל על החפץ, ולא לבטל מעצמו את המצווה ולכך חל.

ל ג. לא יחל דברו. הגמ' בנדרים לומדת מכאן לא לחלל מנהגו, דהיינו אדם שנוהג מנהג טוב אסור לו לבטל את זה. ונשאלת השאלה היכן הגמ' רואה זאת במילים **דברו**. וי"ל דמצינו רמז לזה שהמילה **דבר** הוי מנהג, בכמה מקומות, א' **דבר** אחד לדור, דהיינו מנהיג אחד, וכן **ידבר** עמים תחתינו, דהיינו ינהיג עמים (כ"ה ברש"י שם), וא"כ ה"ה הכא, לא יחל **דברו-מנהגו**.

ל טו. ואם החרש יחריש לה אישה. הגמ' בנדרים עט מעמידה את זה במקרה שהוא שותק בשביל לקיים את הנדר כדי לצערה. ויש להבין למה נכתב מקרה זה דווקא בנשואה כאן ולא בנערה או ארוסה לעיל? וי"ל שנערה זה מקרה של אב לבתו וארוסה זה חתן לכלה, במקרים כאלו לא מצוי שחתן יצער את ארוסתו וכן אב את בתו, אך בעל את אשתו מצוי ומצוי שבעל יצערה. אזנים לתורה.

לא א - ב. ויאמר ה' אל משה, נקום נקמת בני"י מאת המדינים, ואחר תאסף אל עמך. במדרש רבה כב ב מבואר שהקב"ה תלה את מיתת משה בנקמת מדין, וצריך להבין את הקשר. יש הרבה תשובות לשאלה הזאת. אחת התשובות המעניינות היא תשובת האריז"ל. וכך הוא כותב: הנה משה חי 120 שנה ומבואר בחז"ל מפני שהיה תרומתו של עולם, והעולם הוא ששת אלפים שנה, ותרומה היא אחד מחמישים, החשבון של אחד מחמישים מששת אלפים הוא מאה עשרים בדיוק ע"כ. כעת, מהיכן ילפינו אחד מחמישים (דהא אחד מ-40 ואחד מ-60 נלמד מפסוק ביחזקאל), ד"ז נלמד ממלחמת מדין בפרשתנו לא' ל', ממחצית בני"י תקח אחד אחוז **מחמישים**, שבכ"מ תמדוד אחד מחמישים. לכן הקב"ה א"ל שרק אחרי מלחמת מדין הוא יוכל למות, כי רק אז נלמד השיעור של אחד מחמישים אבל בלא"ה הוא היה צריך למות או בגיל-100 (אחד מ-60) או בגיל 150 (אחד מ-40). **עוד תשובה על השאלה הנ"ל, אומר ר"י איבשיץ**, ע"פ הגמ' שאל אפיקורס את רבי אבהו, אלוקיכם כהן הוא, וא"כ איך טבל אחרי שקבר את משה (דהא איתא בגמ' שהקב"ה הבטיח למשה שהוא יתעסק בקבורתו) הרי במים הוא לא יכול לטבול, דכתיב מי מדד בשעלו מים. ענה לו ר"א שהוא טבל באש. ומהיכן ילפינו שאפשר לטבול באש? אומרת הגמ', ממלחמת מדין לא כג, וכל אשר לא יבא באש - תעבירו במים, משמע שאש הוא עיקר. ולכן כדי שהקב"ה יוכל לקיים הבטחתו לקבור את משה, הוצרכנו למלחמת מדין שמשם נלמד שהקב"ה טובל באש וממילא יכול, כביכול, להיטמא למשה. וכע"ז בפניני קדם בשם רבי צבי הירש מקאמינקא.

לא א - ב. ויאמר ה' אל משה, נקום נקמת בני"י מאת המדינים, וגו'. ויאמר משה אל העם וגו' ויהיו על מדיין לתת נקמת ה' במדיין. יש להקשות הא הקב"ה ציווה לנקום נקמת בני ישראל, ומדוע משה שינה ואמר לתת נקמת ה' במדינים? וי"ל ע"פ ברכות ו: שבתפילין של הקב"ה כתוב שבחן של ישראל 'מי כעמך ישראל' ואילו בתפילין של ישראל כתוב שבחו של הקב"ה 'שמע ישראל' כי כ"א אומר שבח על שכנגדו. וא"כ ה"ה הכא, מדיין חטאו גם כלפי ישראל שגרמו לאבד מהם 24 אלף נפשות, וגם חטאו כנגד ה' שהחטאו את עם ישראל בעבירה והקב"ה דרש נקמת ישראל אבל משה דרש נקמת ה'. מרבי נתן גשטטר.

לא יא. ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח.. ויביאו אל משה ואל אלעזר הכהן. וצ"ב דכבר כתוב למעלה ואת כל חילם בזו ולמה חזר שוב לומר שלקחו את כל השלל והמלקוח, וי"ל דהנה יש להקשות למה ציווה אלעזר להגעיל את כל הכלים הלא בוודאי היו גם כלים שלא היו בני יומן וממילא לא אסורים מדאוריתא דהוה נותן טעם לפגם ולדעת הרמב"ם דספיקא דאוריתא מהתורה לקולא לא הוצרכו הגעלה כי כל כלי יש ספק האם השתמש היום או לא. וי"ל דמצינו בשני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלכו בהם שני בני"א אם בא כ"א לשאול בפני"ע מותרים כי ספק טומאה ברה"ר טהור, אך כשבאים לשאול ביחד הם טמאים דהי מינייהו מפקת עכ"ד הגמ' בפסחים י. ולפי"ז י"ל דכיוון שהביאו את כל השלל למחנה והיו כל הכלים ביחד ונשאלו עליהם בב"א הצריך אלעזר להגעיל את כל הכלים. וזה מה שהדגיש הפסוק ויקחו את כל השלל, שלקחו את הכל להביאם אל משה, וזה מגלה הטעם על שנצטוו בהגעלה אף שהיו הכלים בספק. פנים יפות.

לא יט. ואתם חנו מחוץ למחנה וגו' כל הורג נפש וגו' תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביתכם. רש"י מביא מהספרי לא שהנכרים מקבלים טומאה וצריכים הזאה, אלא כשיבואו שביכם לברית והיינו

כשיתגירו יצטרכו הזאה (מפרה אדומה), ויש להקשות בשביל מה יש צורך להביא את החידוש הזה כאן, הא הדבר ידוע שגר צריך הזאה כמבואר בפרשת פרה והיתה לבני ישראל ולגר בתוכם לחוקת עולם? וי"ל דהנה מצינו דגר שמל ולא טבל מוזהר על השבת משום שעל השבת נצטוו במרה, וזה היה עוד טרם הציווי על הברית וזה דומיא דישאל בטרם טבלו ונכנסו לברית ישראל (ועיין בזה בהרחבה באבני נזר יו"ד ח"ב סימן שנא). וא"כ י"ל דה"ה בפרה נצטוו במרה וא"כ נכרי אף שמל ולא טבל בעינן הזאה כי דיני פרה נצטוו עוד קודם שהוצרכו בטבילה. וזהו כוונת הסיפרי שיבואו בברית והיינו ברית מילה כבר חייבים בהזאה וזה חידוש גדול לדינא. מקרא מפורש.

כא. ויאמר אלעזר אל אנשי הצבא הבאים למלחמה. קשה דהיה צ"ל הבאים מהמלחמה כי הם חזרו מהמלחמה? וי"ל שזה בא לרמז לנו דברי הגמ' ביבמות סא. שכולם חזרו מהמלחמה ולא מת אף אחד וזה מה שכתוב הבאים למלחמה שהם גם החוזרים. וגם למ"ד ביבמות שחזרו בלא חטא זה גם מרומז כאן שהבאים למלחמה חזרו אותו הדבר ונשאר קדושים, ולכן כתב הבאים למלחמה כי הם הם החוזרים. מהגאון הגדול שליט"א החפץ בע"ש.

לב ג. עטרות ודיבון, בגמ' ברכות ח. לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור ב' מקרא ואחד תרגום, ואפי' עטרות ודיבון - וברש"י אפי' עטרות ודיבון שאין בו תרגום. וקשה שהרי יש תרגום. ועו"ק השאלה הידועה למה לא הביא דוגמא של ראובן ושמעון שאין ע"כ תרגום. מתרץ ר"י איבשיץ ע"פ הגמ' בסנהדרין שאומרת שאסור להזכיר שמות של ע"ז, רק מה שמוזכר בתורה, ויש לחקור מה עם מה שמוזכר בתרגום, האם מותר להזכיר או לא. ויש להוכיח, דהנה ברש"י לב' ח' מבואר שהאמוריים היו קוראים עריהם בשמות ע"ז ובני ישראל הסבו את השמות, ועטרות ודיבון היו בשמות ע"ז, כמו שמובא בתרגום מכללתא ומלבשתא, ובניי שינו שמם. וא"כ זה כוונת הגמ' לעולם ישלים ואפי' עטרות ודיבון יאמר תרגום שהוא שם ע"ז וממילא רואים שמותר לומר שמות ע"ז שהם בתרגום.

לב כד. בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם והיוצא מפיכם תעשו. יש להבין מדוע הוצרך לומר בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם, הרי אמר אח"כ וכל היוצא מפיכם תעשו וזה כולל את מה שאמרו קודם גדרות צאן נבנה למקננו וגו'. וי"ל דהנה לעיל לב ט אומר רש"י דכשאמרו גדרות צאן נבנה למקננו וערים לטפינו, הוכח שחסים היו על ממונם יותר מבניהם ובנותיהם. שהקדימו מקניהם לטפם. וא"כ זה מה שאמר להם משה כל היוצא מפיכם תעשו, פרט לדבר אחד, שבו אל תעשו את היוצא מפיכם, לפי שהקדמתם מקנכם לטפם. אלא בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצנאכם, והשאר כל היוצא מפיכם תעשו.

לב לח ואילך. מכיר ויאיר בני מנשה נטלו חלק בעבר הירדן. על מכיר כתוב שמשא נתן לו חלקו. ואילו על יאיר כתוב שנטל חלקו. וכ"ה בדברים ג יג מפורש יאיר לקח כל חבל ארגוב ולמכיר נתתי את הגלעד. וצ"ב שהרי שניהם כבשו ולמה על אחד נאמר נתן ועל השני לקח וי"ל שהרי משה התנה עמם אם תחלצו לפני ה' למלחמה והיתה הארץ לכם לאחוזת. והנה אצל יאיר לא נשלם תנאי זה כי נהרג בתחילת המלחמה (כדאיתא ב"ב קכא:). וא"כ הוא לא קיים את התנאי אז זה לא נקרא שמשא נתן לו, כי נתנת משה היתה למי שיקיים את התנאי, והוא לא קיים, אלא זה נקרא רק שלקח ע"י כיבוש מלחמה. משא"כ מכיר שקיים את התנאי זה נקרא שמשא נתן לו. לפי"ז גם מתורץ מדוע בפסוקים מ מא. אצל מכיר כתוב וישב בה, ואילו אצל יאיר לא כתוב וישב בה, משום שיאיר מת קודם ולא הספיק לשבת בה. עו"ק שמכיר קיבל ממשא לכן היה צריך לשבת כדי לקנות בקניין חזקה. משא"כ יאיר שקנה ע"י כיבוש מלחמה לא הוצרך לשבת כדי לקנות. (הגרי"ז מבריסק וצפנת פענח)

וארטים לפרשת מסעי

לג ג. ויסעו מרעמסס בחודש הראשון. ובהמשך בפסוק ה' שוב נכתב ויסעו בני ישראל מרעמסס וצ"ב הרי נסעו כבר מרעמסס? וי"ל ע"פ התרגום יונתן שמות יט ד ואשא אתכם על כנפי נשרים ושם מבואר שהקב"ה נשא אותם מרעמסס על עננים אל מקום המקדש כדי שיקריבו קרבן פסח ביד בניסן ובאותו לילה החזירם לרעמסס. וא"כ כך מתפרשים הפסוקים ויסעו מרעמסס בחודש הראשון וגו' זה היה מסע בעננים כדי להקריב קרבן פסח ואח"כ החזירם, ואז נסעו שוב מרעמסס. להורת נתן.

לג יז. ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות. הגמ' בפסחים אומרת האדם האוכל מעדנים הוא נכנס לחובות ומתחבא וישן בעליית הגג. ואילו אדם שאוכל פירות וירקות פשוטים יכול לישון בחצר בלי פחד. וא"כ י"ל, אומר רבי חיים פלאג"י, שזה מרמז הפסוק: ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות, כאשר יוצא מהתאוה ממילא הוא יכול לישון רגוע בחצר.

לד יז ואילך. בכל ראשי המטות של השבטים נאמר בני. כגון למטה בני שמעון. למטה בני דן. למטה בני מנשה. למטה בני אפרים. וכן בשאר ראשי המטות מלבד ראש מטה יהודה (יט) וראש מטה בנימין (כא) שבהם לא נאמר בני. והטעם לכך, אומר הבנין אריאל, שכל הנשיאים מתו במדבר בעוונם בגלל חטא המרגלים ומתו מי שהיה מבין כ' עד בן ס' וכל ראשי השבטים היו מבניהם, כי היו בזמן יציאת מצרים מתחת לגיל כ' לכן הם כולם נקראים בני. אבל נשיא יהודה שהיה כלב שלא חטא, הוא לא מת ולא מבניהם של יוצאי מצרים אלא הוא יוצא בעצמו, וכן נשיא בנימין היה אלדד שהיה בזמן החטא מעל גיל ס' ג"כ לא מת

(אלדד לפי תרגום יונתן היה אח של משה ונולד לפניו א"כ היה ביציאת מצרים בן למעלה משמונים כמשה) לכן הם לא נקראו בני.

לד יט-כב. למטה יהודה, שמעון, ובנימין, לא כתוב נשיא, אלא כתוב למטה יהודה כלב בן יפונה וכו'. ואילו כל השבטים שאח"כ כתוב נשיא היינו שכתוב כך: למטה בני דן נשיא בקי בן יגלי. וי"ל דאיתא בגמ' שבני גליל קנטרנים היו, והיו אוסרים הנאה זע"ז לכך כתבו כל חלקיהם לנשיאים כדי שיוכלו להנות זה מנכסי זה, ואיתא בחז"ל (מובא בהרבה מקומות ובגאון שביעית ט' ב') שכל הארצות נקראות גליל, לבד מחלק יהודה ובנימין, וחלק משמעון, ולכן בשלושתם לא הוצרכו לכתוב את נכסיהם לנשיא כי לא היו קנטרנים שהדירו הנאה זה מזה.... מאידך שאר השבטים שהיו גליליים והיו מדירים הנאה זמ"ז אז בכדי שיוכלו להנות אחד מהשני היו כותבים הכל לנשיא, לכן כתוב בהם נשיא, היינו שכל הנחלה שלהם היתה אצל הנשיאים.

לה יד. את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה. ערי מקלט שבארץ ישראל היו חברון שכס קדש וזה מרומז בפסוק כי בי חש"ק ואפלטו. היינו חש"ק ר"ת חברון שכס קדש. ואז אני אפלט אותם ממיתה. וערי מקלט שהיו בעבר הירדן הם גולן בצר רמות, והוא מרומז בתהילים פט מי גב"ר יחיה ולא ימות ימלט נפשו. היינו גב"ר ר"ת גולן בצר ורמות ימלט נפשו וכו'. מרבי אליהו דיסקין

לה כה. וישב בה עד מות הכהן הגדול. שנינו במכות יא: לגבי דינו של רוצח בשגגה: אם משנגמר דינו מת כה"ג הר"ז אינו גולה, ואם עד שלא נגמר דינו מת כה"ג ומינו כה"ג אחר הר"ז גולה עד שימות הכה"ג השני. ולמה, כי היה לו להתפלל שלא תארע תקלה זו לישראל בחייו. וביאורו שאפילו שבשעת מעשה הרציחה הוא עדיין לא היה כה"ג, בכ"א כיוון שבשעת גמר דינו הוא היה כה"ג, אז הוא היה צריך להתפלל שיגמר דינו לטובה. וקשה מה שייך להתפלל שיגמר דינו לטובה הרי אם באמת הוא חייב האם דורשים מהכהן גדול להתפלל שהדיינים יטעו? וי"ל שיש הלכה שאם כל הדיינים חייבו את החייב אז החייב פטור. והיה עליו להתפלל על הרוצח שינצל מגלות בין אם באופן שיתחייב בדין ע"י כל הדיינים שאז הוא פטור או ע"י שיזכה בדין.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

כח הדיבור

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה. לדיבור האדם יש כח עצום. ההבדל בין פנויה לאשת איש תלוי באמירת 'הרי את מקודשת לי'. וכן תרומה נעשית ע"י אמירת הפה, ואז לאחר אמירת הפה נהיה חייב מיתה כשאדם לוקח את האישה או אוכל את התרומה. ויש להיזהר מאוד בעוון נדרים שכשלא מקיים חלילה כתוב בחז"ל שאשתו ובניו של אדם מתים מזה, אדם צריך לדעת שפיו אינו הפקר. הוא לא יכול לעשות עם הפה מה שבא לו, ואח"כ להמשיך הלאה. ואם עולה למשל לתורה ומבטיח לתת סכום מסויים ולא אמר בל"נ זה חמור ומסוכן כאחד, (רבי ניסים קרליץ העיד שהחזו"א אמר לו שאצלו אין הבדל בין אם אמר בל"נ ללא אמר בל"נ) וכן כל נדרי מצווה כגון אדם שאומר אני אלמד עם פלוני, או אלך לקיים איזה מצווה ככיבוד אב או חסד ולא עושה זאת הוא עובר על איסור, אבל מי ששומר על כל מה שיוצא מפיו ומקפיד לקיים זוכה שתפילותיו עושות פירות. ושומר פיו ולשונו שומר מצוות נפשו. וראוי להוסיף את דברי הגר"א באגרתו: "ועד יום מותו צריך האדם להתיישר. ולא בתעניתים, ולא בסגופים - רק ברסן פיו ותאותו. (מתוך רינונה של תורה אב תשע"ב). ועל האדם לקיים נדרו מיד כשאומר שמא ישכח חלילה ויעבור על נדרו. ובאמת מצינו כך אצל גדו"י. רבי חיים גרינמן היה נותן מעות יזכור עוד קודם יו"ט מפחד שישכח חלילה, ואח"כ ביזכור היה אומר בעבור שנתתי צדקה בעבורם.

וידוע שגדו"י שמרו והקפידו על כל היוצא מפיהם: יש מאות סיפורים מוכרים ולא מוכרים על הקפדתם של גדו"י על כל היוצא מפיהם. נביא כאן כמה סיפורים על כך דברים שהבאנו בעבר: רבי יעקב קמינצקי אכל פעם בפסח אצל אדם אחד, והוצע לו לאכול משהו מבושל שרבי יעקב לא כ"כ סמך על כשרותו. מפני דרכי שלום אמר רבי יעקב שהוא לא אוכל שרויה, ומיני אז עד סוף ימיו הקפיד רבי יעקב לא לאכול שרויה למרות שמנהגו היה לאכול שרויה. כשהגיע רבי יעקב לגיל שמונים הוא התחיל ללבוש תפילין דר"ת, ולשאלת מקורביו הוא אמר שבהיותו בן חמישים אמר לו אחד מידידיו למה לא ילבש תפילין דר"ת, הרי הח"ח ג"כ לבש, אמר ר"י הח"ח לבש בגיל שמונים ג"א לכשאהיה בן שמונים אני אלבש. וכעבור שלושים שנה רבי יעקב נהיה בן שמונים וזכר את אותו סיפור והתחיל ללבוש תפילין דר"ת. רבי אברהם מטשחנוב התארגן לנסוע לאסיפת רבנים חשובה שדנה בענייני הכלל, בני משפחתו ניסו להניאו מכך בשל מצבו, אך הוא הרגיע אותם באמרו: וכי אתם חושבים שאני אאלץ לשבת שם ימים רבים. כוונתו היתה שיחזור מיד, אך כיוון שיצא הדבר מפיו הוא עמד כל זמן האסיפה. סיפור נוסף מסופר על הרב אלישיב שבשנות זקנותו המופלגת כשכבר יצא רק לבריתות בקראוון שסמוך לביתו הגיע להזמינו יהודי שלא היה מקורב לרב וביקש שיבוא לברית שהיתה במקום מרוחק ביישוב טלוסטון אמרו לאותו אדם אין סיכוי שהרב יבוא, אך אותו יהודי סיפר לרב שמספר שנים קודם לכן היה לו ברית בבנימ"ד של הרב והרב לא חש בטוב ואמר שפעם הבאה יגיע לברית,

מיד כששמע זאת הרב אלישיב הוא אמר א"כ אני מגיע ובאותו הזמן בקושי היה מגיע לשמחות של צאצאיו, רק מכיוון שיצא מפיו הוא קיים. **פעם** הוצרך רבי אריה לוי להלוואה דחופה, הוא פנה לאיזה אדם וקיבל את הסכום שביקש כשהוא מבטיח שעד יום פלוני הוא יחזיר את הסכום, והנה הגיע יום הפירעון ובאותו היום ירד שלג כבד שלא היה אפשר כלל לצאת מהבית... אבל רבי אריה הבטיח והבטחה צריך לקיים, וכך רבי אריה יצא מביתו מתבוסס בשלג הכבד צעד אחר צעד כשהוא בקושי מצליח לדדות עד שהגיע לביתו של המלווה. כשהגיע לבית המלווה שמע מהחלון את אשתו של המלווה גוערת בו על שהלווה לרבי אריה והנה אתה רואה הוא לא מחזיר, הבעל ניסה להרגיע שאפשר לסמוך על רבי אריה... לפתע דפיקות בדלת רבי אריה הגיע להחזיר את ההלוואה, המלווה בראותו את רבי אריה אמר, לא הייתם צריכים לטרוח האם היה לך צד שאנו לא סומכים עליך שתחזיר, היית יכול להחזיר מחר כשירגע קצת? אך רבי אריה ענה הבטחתי להביא עד היום אז אני מחוייב בכך ללא כל ספק. **פעם** הרב שטינמן השתתף ארוכות באיזה שמחת חתונה עד השעה 12 בלילה, כשנשאל ע"כ אמר הרב שטינמן שכשהגיעו הוא שאל את משמשו מה השעה? והוא ענה עשרה ל-12 אמר הרב שטינמן א"כ נשאר עד 12, לאחר רגע אמר השמש שטעה והשעה עשרה ל-11 אבל הרב שטינמן אמר כיוון שאמרתי כבר אז נשאר עד 12 ולא נשנה. **הרב** מפונביז' בראש השנה נהג לאכול ביחידות, וגם כשנשא את הרבנית בזיווג שני, המשיך לנהוג כך. וכשנשאל על כך הוא סיפר שבשנת תרפ"ט הוא נסע לארה"ב לערוך מגבית עבור הישיבה, היה זה לפני ראש השנה, והוא הוזמן לסעודת ליל ראש השנה אבל הוא הבין שזה מקום שלא מתאים עבורו, הוא היה נבוך ולא יכל לסרב. והנה עלתה במחשבתו תשובה הולמת הוא אמר למזמין, הנני נוהג לאכול בליל ראש השנה ביחידות, וכך הוא לא נעלב. מאז אני נוהג לאכול ביחידות בליל ראש השנה, אמר, כיוון שכך יצא מפי, ו"ככל היוצא מפיו יעשה".

וצריך לזכור את דברי חז"ל שאמרו ברית כרותה לשפתיים, ואל יפתח אדם פיו לשטן, והיינו כשאדם אומר משהו לא טוב שיקרה אפי' כשלא מתכוון כלל יש לזה השפעה אדירה, ואפי' כשמתכוון לטובה ועלול אח"כ שיקרה הדבר, וזה ממש סכנה, ולכן צריך מאוד להיזהר בכל מילה שיוצאת מפיו, וגם אם בסוף לא נגרם עי"ז נזק ישיר ממה שאמר זה בגלל שהקב"ה הוריד לו מזכויותיו דברים אחרים שהיה אמור להיות לו בזה טוב. וכן אסור לאדם לסמן שחיטה על עצמו וכדו' כי הוא ג"כ פתיחת פה לשטן. נביא כאן כמה סיפורים מחז"ל עד דורינו על מקרים שנאמרו דברים ולפעמים ממש בלא כוונה כלל ואח"כ לדאבון לב זה התקיים: כתוב בחז"ל שהסיבה שרחל מתה בדרך משום שיעקב אמר שאם ימצא התרפים אצל מישהו ממשפחתו הוא לא יחיה ובגלל זה רחל מתה באמצע הדרך. הגמרא במועד קטן אומרת שאילו אברהם כשעלה להר המוריה לא היה אומר ונשובה אליכם הוא היה עוקד את יצחק ורק בזכות ששמר על דיבורו ואמר ונשובה חזרו שניהם. יש סיפור שמופיע בתענית דף ח. על אישה אחת שנפלה לבור ואדם אחד חילץ אותה ובשכר זה הסכימו שניהם בתקיעת כף שינשאו זה לזו ולא ינשאו למישהו אחר, ואמרו שהחולדה והבור יהיו העדים על זה. והלכו לדרכם, לימים האיש שכח מכל המקרה ולא עמד בשבועתו ונשא אישה אחרת והוליד ממנה שני בנים, ולימים הבן הגדול נפל לבור ומת והבן השני ננשך ע"י חולדה. אותו האיש הבין שדברים בגו, הוא פשפש ונזכר באותה שבועה שאמר החולדה והבור יהיו עדים בינינו, מיד הוא חיפש את אותה האישה ומצאה והיא אכן לא נישאה, וגירש את אשתו הראשונה בהסכמתה ונשא לאישה את אותה אישה שנשבע לה בעבר.

בירושלים היה איש צדיק רבי דב סוקולובסקי חתן של רבה של מיר רבי אברהם צבי קמאי. הוא סיפר סיפור נורא שהיה בימי ילדותו במיר: חי לו יהודי עשיר במיר, חיייו של העשיר התנהלו בשלווה וברוגע אך יום אחד הוא החליט, לתדהמת כולם, לעזוב את כל עסקיו ולעלות לארץ ישראל. וכך היה הוא ניפרד מכולם ועלה לארץ. כעבור כמה חודשים שב אותו עשיר למיר. כולם התאספו ובאו לשמוע מה בפיו ומדוע חזר. כעבור שעה עמד העשיר על הבימה בבית הכנסת וסיפר על ירושלים, על הכותל המערבי, על מערת המכפלה, על קבר רחל, היושבים הקשיבו בשקיקה לכל מילה. ואז עבר העשיר ודיבר על מצבם הכלכלי של יהודי ארץ ישראל. הוא תאר שיש אנשים שאינם מסוגלים לפעמים להביא לחם לבניהם הקטנים. וסיים ואמר במרירות: "מוטב להיות כבשה במיר – מאשר להיות אדם בארץ ישראל" ואז לעיני כל הנוכחים התרחש דבר נורא. העשיר התמוטט במקום, וגופו החל נופל ארצה, כשאבריו רפויים ופניו מעוותות. אך הוא לא נפל ממש, גם לא התעלף ובוודאי שלא איבד את הכרתו. שריריו הם שהתנוונו בצורה נוראה, תוך דקות נראה האיש שרוע על ידיו ועל ברכיו, כהולך על ארבע. מראהו הנורא הזכיר מראה של ... כבשה! וגם דיבורו היה לא ברור. הברות משונות יצאו מפיו. **בבית העלמין** סגולה בפתח תקוה ישנה מצבה עתיקה, הראשונה בבית הקברות ועליה חקוקות באותיות גדולות "ברית כרותה לשפתיים" ידוע הסיפור שמאחורי המצבה: בית העלמין הוקם בתחילת שנת תרמ"ט וביום י"ט בתשרי תרמ"ט נקבר שם הנפטר הראשון. הסיפור החל כאשר קידשו את חלקת בית הקברות כמנהג ישראל לקדש את החלקה של האדמה לפני שקובעים אותה עבור קבורת נפטרים. ולאחר שקידשו את בית הקברות דברו האנשים ואמרו נו, מי יהיה כאן הראשון? עמד אחד מהאנשים ואמר בבדיחה "אין לי בעיה להיות הראשון. לא עברו עשרה ימים ואותו אדם עצם את עיניו ונפטר. כשקברו אותו החליטו רבני העיר של אז, לרשום על מצבתו את סיפור פטירתו, כדי שכולם יראו וילמדו, ובאותיות גדולות נרשם: "ברית כרותה לשפתיים!..."

רבי יהודה צדקה פעם עלה לשאול את רבי עזרא עטיה האם בחורי ישיבה יצאו להפגנה על חילולי שבת? ענה לו רבי עזרא שהשוטרים נותנים שם מכות חזקות זה לא טוב שבחורי הישיבה העדינים יקבלו מכות. אמר רבי יהודה צדקה ומה קרה אם בחורים יקבלו קצת מכות למען השבת? אמר לו רבי עזרא אם זה היה הבן שלך גם היית אומר כך? ובאותה השבת יצאו להפגין ובנו של רבי יהודה קיבל מכות נמרצות. **יהודי** הגיע לרבי חיים קניבסקי וסיפר לו שיום אחד הוא הגיע לעבודה באיחור והמנהל שאל אותו למה איחרת והוא שיקר וענה סבתא שלי נפטרה, ולמחרת סבתא שלו נפטרה. הוא שאל לרבי חיים קניבסקי האם יש מה לחשוש שזה בגלל דבריו? ענה לו רבי חיים ברית כרותה לשפתים ובהחלט יתכן שע"פ דבריך קרה מקרה זה. **וכתב** בספר קב הישר מעשה שארע בימיו שהיו יושבות כמה נשים והיו מדברות בענין שצריך אדם ליתן דו"ח אחר מותו על כל מעשיו, ואישה אחת אמרה אני אעשה עצמי אילמת. לא היו ימים מועטים עד שנעשתה אילמת עד יום מותה.

ויש להוסיף מה שמביאים בעלי המוסר על הפסוק בפרשתינו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה. רבים תמחו מה הכפילות הזאת, הרי אם הוא לא מחלל דבריו ממילא כל היוצא מפיו יעשה. וי"ל שכוונת התורה היא שמי שלא מחלל דבריו, והיינו שמקפיד לעמוד במילה שלו ומילה שלו זו מילה, זוכה שכל היוצא מפיו יעשה, וכל התפילות שלו מתקבלות. והחיד"א כותב שמי שמקדש את פיו ומקיים כל מה שאומר אז אפי' תפילה לא צריך אלא ככל היוצא מפיו יעשה, וכן מובא בקובץ שיעורים ח"א כתובות סב. שדיבור של פה קדוש מועיל גם אם לא התכווין לכך כלל אלא ברגע שיצא מפיו מוכרח שיתקיים. ומפורסם ששאלו לח"ח מדוע זכה שכל מה שאומר אפי' בלי שמברך מתקיים? ענה הח"ח הטעם לזה הוא כי מימי הקפדתי לומר רק אמת, ולכן אם אומר על מישהו שיהיה בריא והוא לא הבריא אז כביכול אני משקר וד"ז משמים לא מכשילים מי שמקפיד שכל דיבורו יהיה אמת. מובא בספר המשגיח דקמניץ. **נביא** כאן מספר סיפורים מגדו"י ששמרו על פיהם וכל אשר דיברו נעשה. **מסופר** על החפץ חיים שהיה שולח רבים לבקש ברכה מרבי יוסף זונדל הוטנר וכשנפגשו יחדיו אמר רבי יוסף זונדל מדוע אתה שולח אלי הלא לא צדיק ולא קדוש אנכי? ענה הח"ח ואמר משום שאתה שומר על פיך הקב"ה לא יכשילך בשקר ומה שתאמר יתקיים. והחפץ חיים בספרו חובת השמירה מביא בהרחבה כל ענייני שמירה על הפה ועי"ש מה שמביא כמה סגולות ועניינים גדולים יש בזה. **מסופר** שפעם בישיבה של רבי אלחנן וסרמן בברנוביץ הגיעו חברות בריונים שכעסו על הישיבה והפכו את הישיבה בצעקות ובאלימות. רבי אלחנן היה בחדרו וכששמע את הצרחות יצא אליהם וגירשם בגערות. בריון אחד לא נרתע והמשיך להשתולל, רבי אלחנן ניגש אליו להוציאו בכוח, הבריון צעק על רבי אלחנן בלי ידיים.. רבי אלחנן ענה לו אתה בלי ידים, באותו הרגע השתתקו ידיו של אותו בריון. **הגאון** מלובלין בעל התורת חסד היה לו מנהג כל יום לעלות לגג שעל ביתו ולשנן משניות בעל פה, היה זה בעיר העתיקה בירושלים ופעם כשהתחיל ללמוד משניות בע"פ החל ה'מואזין' לנגן בצרחותיו המסולסלות והמשוננות והדבר הפריע לרבינו התורת חסד, לפתע עצר התורת חסד ואמר שקט שם, באותו הרגע הפסיקו סילסולי המואזין, התברר שהחזן הצרחן נפל מהגג ששם הכריז ומת במקום, ולמה זה כי יהודי ששומר על מה שיוצא מפיו זוכה לכך.

סיפור דומה מסופר על רבי בנימין הצדיק אביו של רבי יהושע ליב דיסקין שגם אצלו הפה פעל מציאות פעם נכנס אליו סוחר לשבת ודיבר על איזה עסק שהוא עתיד לעשות מיד לאחר השבת והוא יזדקק לנסוע למקום פלוני ואח"כ לנסוע למקום אלמוני וכל הזמן הזכיר את נסיעותיו, כל פעם כשהזכיר נסיעה עצר אותו רבי בנימין ואמר לו אסור בשבת לדבר על נסיעה אלא אמור הליכה למקום פלוני, אך ההוא בהתלהבותו המשיך להזכיר נסיעה מפעם לפעם, וכל פעם רבי בנימין תיקן אותו ואמר הליכה. אותו סוחר קם מוקדם ביום ראשון והגיע לרכבת ושם גילה שהרכבת כבר נסעה רגע אחד קודם לכן, הוא רץ מהר לתחנה הבאה וגם שם איחר את הרכבת בכמה שניות, וכך כל מקום שאמר שהוא נוסע ורבי בנימין אמר ללכת הוא נאלץ באונסו ללכת ברגל. והדבר הראה בחוש כמה הכוח שיש לצדיק ששומר על פיו איך כל מילה היוצאת מפיו מתקיימת. **לא** בכדי כונה האדמו"ר מגור בשם 'אמרי אמת' שכן כל דיבור היוצא מפיו התקיים ומעולם לא יצא מפיו דבר שאינו אמת. יום אחד נכנס אחד מחסידיו בבהלה וביקש רחמים על בנו החולה שנמצא כעת בבית החולים. האדמו"ר אמר: "הכל יהיה בסדר, הוא יחזור הביתה בריא ושלם!". שמח ומעודד מדברי הרבי חזר האיש אל רעייתו בבי"ח כאשר הוא מבחין שמבט פניה לא מבשר טובות. בירור קצר העלה, שהבן סובל מחיידק מסוכן, ואם לא ינותח בשעות הקרובות, הוא עלול להידרדר לסכנת חיים. האב סב על עקבותיו, התפרץ אל הרבי ולאחר שהסביר את המצב, ביקש ברכה. האדמו"ר הנהן בראשו ברוגע ואמר: "כבר אמרתי לך – הכל יהיה בסדר, הוא יחזור הביתה בריא ושלם!" כשהוא מחוזה מדברי הרבי חזר האיש לבית הרפואה, והתברר, שהמצב הידרדר, ונותרו לילד רק שעות ספורות לחיות, כך שאין סיבה לנתח אותו. האבא לא התייאש ורץ בשארית כוחותיו אל הרבי, נכנס כרוח סערה, נפל על רגליו והתחנן על חייו של בנו הנמצא במצב קשה בבית הרפואה. האדמו"ר דפק על השולחן קם ואמר: "הלא אמרתי לך! הכל יהיה בסדר! הוא יחזור הביתה בריא ושלם!" האיש קם והעז לשאול: "אבל כבוד הרב, מהיכן הביטחון שכך יהיה!?" תפס אותו הרבי ואמר: "הבט! רואה אתה את הזקן שמסתיר את הפה שלי... מעולם לא יצא ממנו משהו, שאינו אמת!". נפעם האיש מעוצמתו של הרב. הוא רץ לספר לרעייתו. אך כשהגיע לבית הרפואה, הוא לא מצא

את בנו בטיפול נמרץ – הילד כבר היה בתחילת דרכו לדלפק השחרור. מתוך הספרים 'מגיד דבריו ליעקב'. ועובדות והנהגות טובות.

דרכו של רבי נפתלי צבי מרופשיץ היתה לעבור לבית מדרשו דרך גשר צר הנוטה על פני הנהר. יעצו לבני משפחה שהיה להם ילד משותק להניח את הילד המשותק על הגשר. הרבי מרופשיץ עלה על הגשר כשהוא שקוע בשרעפיו והילד כצפוי חסם את דרכו. חשב הרבי לתומו שהילד השתטח שם להנאתו, על כן דחקו ברגלו והורה לו קום!... ויהי אך יצא הדיבור מפי הצדיק מיד קם הילד ופינה את המעבר. **על** רבי יעקב אבוחצירא מסופר שפעם בא להתפלל אך היה חסר לו מנין, הגיע יהודי אחד וביקש ממנו שישלים להם מנין ואכן הלה נעתר לבקשתו, בסיום התפילה ניגש אליו רבי יעקב ואמר: "שתהיה בריא עד 120". היהודי הזה האריך ימים עד גיל 120 ועד יום מותו הרבנים למשפחת אבוחצירא עלו לבקרו.

סיפר רבי מאיר קרליץ כי בוילנא היכן שהגר"א קבע מקום תפילתו היתה חבית עם מים לנט"י עבור הציבור. פ"א נגש הגר"א ליטול ידי, ולא היו כבר מים בחבית, ראה זאת א' הילדים, רץ מיד לביתו והביא לו מים, אמר לו הגר"א: תחיה מאה שנה. כשהגיע הלה לגיל תשעים ותשע, נחלה, ולא רצה שיביאו רופא אצלו, ובהגיעו לגיל מאה שנה בדיוק, נפטר. ר' מאיר סיפר שהכיר את היהודי בוילנא. **רבי** חיים קניבסקי סיפר כי כאשר עמד שמעון פרס לבחירות מול בגין אמרו להסטיפלער שפרס אמר כי אם יבחר לראה"מ יקח את כל בחורי הישיבות לצבא. ואמר הסטיפלער הוא כבר אף פעם לא יהיה ראש ממשלה. ואכן הוא מעולם לא נבחר למרות שהתמודד פעמים רבות והיו לו סיכויים רבים, (אמנם היה מ"מ רה"מ אך לא נבחר ואמר על עצמו שמרגיש שקללה רודפת אותו).

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: האם לרשע יש כח בתפילה שלו? **תשובה:** בפרשתינו מובא הדין של רוצח בשוגג, שהוא יישב עד מות הכהן גדול בעיר מקלט. אמרו רבותינו בגמרא מאחר שדינו של הרוצח בשוגג הוא לשבת בעיר מקלט עד מות הכהן הגדול, היה קיים חשש שהרוצחים יתפללו על הכהן הגדול שימות כדי שיוכלו להשתחרר מכבלי מאסרם, ולפיכך אמותיהם של הכהנים הגדולים, היו נוהגות לספק כסות ומזון לרוצחים, כדי שלא יתפללו על בניהם שימותו. והנה מדובר כאן בתפילה של אדם רוצח אמנם בשגגה, אבל כבר אמרו חז"ל מגלגלין חובה על ידי חייב, ואותו רוצח בשגגה הוא חייב, כי אם גלגלו מהשמים שיהרוג בשוגג ויגלה לעיר מקלט, כנראה שהוא לא טלית שכולה תכלת, ואילו היה זכאי לא היה ה' מביא תקלה על ידו, כי אפילו בהמתן של צדיקים אין ה' מביא תקלה על ידיהם. והנה האדם הזה מושחת במידות, שבמקום להתפלל להקב"ה שיוציא אותו מעיר מקלט ויוכל לחזור למשפחתו, ולהקב"ה יש אלף ואחד אפשרויות להוציא אותו משם גם בלי להמית את הכהן הגדול, והוא כל יום מתפלל להקב"ה שהכהן הגדול ימות, זה מראה כמה האדם הזה מושחת במידות, ומהאדם הזה מפחדים מהתפילה שלו עד כדי כך שהאמהות של הכהנים צריכות לשחד אותו באוכל וביגוד, כדי שלא יתפלל על בניהם שימותו, וכי תפילה של אדם כזה תתקבל בשמים, הרי הקב"ה סיבב שיגיע לעיר מקלט? התשובה היא: אומר דוד המלך קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. לא כתוב שה' קרוב רק לצדיקים, או לרבנים, או לחרדים, אלא לכל קוראיו, גם אם הוא רוצח עם מידות מושחתות, לכל מי שקורא אליו, ה' שומע את תפילתו, אבל בתנאי אחד אם הוא מתפלל באמת מעומק הלב, ה' ישמע את תפילתו. ופירש בשומר אמונים, בשם הבעש"ט שאפילו רשע אם בוטח בה' ומתפלל, ה' עונה, אלא שההבדל בין צדיק לרשע, צדיק ה' עונה וממלא חפצו באופן שלא יפגע גם בעתיד, ואילו הרשע, ה' עונה וממלא חפצו עתה, אבל אין הבטחה, שטובה זו שקיבל עתה, לא תפגע בו ותזיקהו לעתיד. ובמדרש מובא שאפילו פרעה, לו היה מצליח להתפלל, היה ניצול לגמרי, והיה צריך להפריע לו, שלא יוכל להתפלל, נורא למתבונן לראות מהו כח התפילה.

שאלה: בימים אלו יש אנשים שמתארגנים לצאת בימי בין הזמנים (החופש) לנופש וכו'. מה הנופש שהכי ראוי לבחור בו בשביל השלמות של הילדים? **תשובה:** המציאות מוכיחה בחוש שמי שיוצא לנופש יקר בבתי מלון וכדו' לא נח יותר ולא נהיה אדם יותר מאושר וגם לא מעניק לילדים את מלוא תשומת הלב שהם זקוקים לה כדי לגדול בריאים בגופם ובנפשם. וידוע שעיקר ההנאה של הילדים בחופש זו השהייה בצוותא עם ההורים והיחס המקשיב המפנק והשונה שהם מקבלים מהם בימות החופש. וברור שילד יזכור לכל החיים ויהיה לו טוב בנפש ובנשמה אם הנופש עם ההורים יתבטא בעצם העובדה ששינוי מקום מגורים והוא נמצא עם משפחתו בתנאים של רוגע ושלווה ויש להורים את כל התנאים והזמן להעניק לו יחס חם ואוהב. וזה שווה בעיניו פי מיליון מאשר מה שיכול לקבל בשהייה באיזה מלון נוצץ.

שאלה: איזה עלייה חשובה מאוד בשבוע זה? **תשובה:** בספר 'לקט יושר' לתלמיד התרומת הדשן כתב בשם התרומה"ד שטוב לקנות סיום במדבר כי איכא למ"ד שהעלייה בסוף פרשת במדבר היא 'חתן תורה' האמיתית ולא סוף דברים, כי יש כאן סיום התורה ודברים הוא רק משנה תורה וחזור על התורה.

שאלה: רבי שמשון אוסטרופולי נרצח בג' אב לפני קרוב ל-400 שנה איך נרצח? **תשובה:** רבי שמשון היה ידוע כאחד מגדולי המקובלים שבכל הדורות והתפרסם שהיה לומד עם המגיד. רבי שמשון חיבר אגרת הנחשבת כבעלת סגולה בייחוד בערב פסח ולפי המסורת מי שקורא אותה מובטחת לו שמירה מפורענויות

לכל השנה. כשלוש וחצי שנים לפני גזירות ת"ח ות"ט, רבי שמשון זכה לגלוי מהמגיד שהתגלה לו, שהודיע לו על הגזירות הממשמשות לבוא, והכינו לכך. רבי שמשון עורר בעקבות כך את הסובבים אותו לשוב בתשובה, אך תשובתם לא הועילה לבטל את גזר הדין. ובחודש אב ה'ת"ח, בהתקרב הפורעים, אסף רבי שמשון את בני עירו לבית הכנסת ועסק עמם בתפילה, עד שנהרגו על ידי הפורעים.

שאלה: מיהו אחד מראשי הישיבות שהעמיד רבבות תלמידים? **תשובה:** רבי שמואל רוזובסקי נפטר בכ"ז בתמוז ה'תשל"ט, בשנות השישים לחייו, היה ראש ישיבת פוניבז' משנת תש"ד. שיעוריו בישיבה היו לשם דבר, רבים מראשי הישיבות והרמ"ם הם תלמידיו, ועוד עשרות ראשי ישיבות מוסרים שיעורים ע"פ ספריו, ולכן זכה שרבבות תלמידי תלמידיו הם תלמידים שלו. בנו הוא רבי מיכל דוד ראש ישיבת וילקומיר באשדוד, חתנו הגדול הוא רבי יצחק הקר, וכן רבי צבי רוטברג שנישא בזיו"ב לבתו.

שאלה: איתא בברכות כל המשלים פרשיותיו עם הציבור מאריכים לו ימיו ושנותיו. מה זה כפל הלשון הזה? **תשובה:** סיפר רבי"צ קוק שהרב אלישיב (שבימים האלו חל יום פטירתו) ביאר שיש ימים באיכות, ויש ימים בכמות. היינו שיש שחיים הרבה שנים אבל אין להם יום אחד שהוא טוב ורצים מבעייה לבעייה. ואילו יש כאלו שחיים קצת שנים אבל כל ימיהם מלאים בטוב. וזה חז"ל מבטיחים למי שמשלים פרשיותיו עם הציבור, גם ימיו יהיו טובים, וגם יאריך ימים.

שאלה: מהי המדינה הגדולה בעולם בשטח שלה? **תשובה:** רוסיה היא המדינה הגדולה בעולם, עם שטח של 17,1 מיליון קילומטרים. ישראל היא בערך 30 אלף מטר.

שאלה: על מה ראוי להקפיד ביום שיש לאדם יארצייט של קרוב? **תשובה:** יום שיש לאדם יארצייט מזלו רע באותו יום ולא יעשה בו עסקים, אלא ילמד משניות יאמר תהילים ויתפלל הרבה.

שאלה: איזה דבר עושה נחת רוח גדולה להקב"ה? **תשובה:** שמשותפים בצערו. הקב"ה יושב כל לילה ושואג כארי כמה פעמים אוי להם לבנים שבעוונותיהם החרבתי את היכלי והגליתים לבין האומות. הקב"ה נאלץ להגלותינו ומצפה להשיבנו אליו. נדמיין לעצמינו אבא שנאלץ להיפרד מהילדים שלו לתקופה של שנה כמה געגועים וצער יש לו שהוא לא קרוב אליהם. והנה תקנו חז"ל ימים מיוחדים בהם ראוי להתעורר ולהתאבל על החורבן, וזה בימים אלו שאנו נמצאים בהם, ויש הרבה דרכים והעיקר זה לשבת לחשוב כמה אבינו המטיב אתנו נמצא בצער ולהתאמץ בשבילו וכמובן בשביל הגאולה שלנו. להתפלל ע"ז, להרבות אהבה ואחוה, לכווין בתפילה מה שצריך, וכמה הדבר הזה עושה נחת רוח שמשותפים בצערו. ועצם התפילה והבקשה לגאולה עושה נח"ר לקב"ה.

שאלה: בימי הקיץ החמים מאיזה דבר כדאי ומומלץ להישמר ולהיזהר במיוחד? **תשובה:** הדבר שצריך להיזהר הוא חלילה לא לשכוח את התפילין ברכב, מכיון שהרכב סגור ואטום נוצר ברכב חוס גבוה בדומה לאפקט החממה, וחוס הרכב יכול להגיע לשמונים עד תשעים מעלות בשעות הצהריים, ובהרבה מהמקרים התפילין נפסלות על ידי החום העצום השורר ברכב, כי הדיו שעל הקלף נמס, ולכן אדם שהניח כמה פעמים את התפילין ברכב, עליו לבדוק את התפילין שהם כשרות.

שאלה: מה עושים כשילד מגיב "לא רוצה" לבקשה או הוראה של אחד ההורים? **תשובה:** חשוב מאוד שההורה יבין שהילד חייב לראות דמות יציבה וחזקה לצידו שלא נבהלת אלא מגבילה ובולמת, וגם אוהבת ומכילה אותו, ולכן כשילד אומר לא רוצה הוא לא מחפש להיכנס למאבק כנגד ההורה אלא הוא מתכוון לומר אני רוצה משהו אחר, ואזי אנו ההורים לא צריכים לשלול לו את הרצון הקיים בתוכו, אלא לכבד אותו ויחד עם זה ללמד אותו שיש עוד רצון שהוא לא מודע אליו, וזה לעשות את מה שאנו ההורים חושבים שהוא צריך לעשות, וכשהילד מרגיש שההורים מבינים אותו, הוא ירצה מעצמו להיות מובל ע"י ההורה לעשות את רצונו.

שאלה: ישנו כלל חשוב בחיים דבר שחשוב לאדם הוא משקיע בו, האם אנחנו משקיעים מספיק בדברים העיקריים בבית שלנו? **תשובה:** מחקרים מוכיחים שככל שהדור מתקדם ומשתכלל, כך הקשרים החברתיים נשחקים ונעלמים, ובעיקר הקשר החשוב ביותר בין ההורים לילדיהם, ואם היינו יודעים כמה חשוב הקשר שלנו עם הילדים היינו משקיעים בזה הרבה יותר ולא זונחים זאת לעולם, ורבים מההורים יעידו על עצמם שהם לא זוכרים מתי ישבו לשיחה נעימה עם אחד הילדים על דברים שמעניינים אותו, ולא דווקא את ההורים, שיחה מלאה נעימות בלי שום ביקורת או חינוך, וזה בגלל חוסר זמן שיש לנו, והיות שאנו יודעים שהדבר שחשוב לאדם הוא משקיע בו, לכן כדאי לקחת כל יום כמה דקות לשבת עם הילדים ולהשקיע בשיחה ערה ונעימה עם הילד במלוא תשומת לב הנדרשת לכך.

שאלה: מה הדבר הכי טבעי והכי יעיל לשחרר לחצים מהראש, ולהרפות את הנפש? **תשובה:** הליכה של מינימום חצי שעה ברצף, ואם זה בחוף הים זה הרבה יותר יעיל.

שאלה: אדם חוזר הביתה ואשתו משתפכת בפניו על מה שעבר עליה היום איך להגיב? **תשובה:** יש שמגיבים ככה זה החיים ואין מה לעשות יש עומס וכו' וכו'. הדבר הזה הוא כלל לא נכון וברור שהאישה מצפה לתגובה אחרת לגמרי, כשמתלוננים למישהו מחכים שיקשיבו יביעו השתתפות אוי כמה קשה שזה וכו' וכו'. אבל לא לומר ככה זה.

שאלה: ילד שעבר חוויה לא נעימה בחיידר כגון שהיכו אותו, או שהמלמד צעק עליו, והוא חוזר הביתה מדוכדך, מה מוטל על האב לעשות כששומע דבר זה? **תשובה:** לשבת בסבלנות מרובה, להתפנות מכל העיסוקים ולהקשיב בסבלנות לילד. זה פותר תשעים אחוז מהבעיה. וכשהילד לא משחרר החוצה זה ישאר בפנים וזה שורט את הנפש ויכול להגיע רחוק.

שאלה: מה הנהיג הסטיפלער בביתו אצל ילדיו שיאמרו לפני כל מטלה? **תשובה:** הסטיפלער היה מעורר רבות את בני ביתו לומר לפני כל מה שעושה בעזרת ה' ואז יש ס"ד מיוחדת בעשיית העניין. ורבי חיים קניבסקי הביא לזה ראיה מפרשת מטות, שבני גד ובני ראובן אמרו פעמיים שיהיו שותפים למלחמה, והטעם בזה משום שבפעם הראשונה לא הזכירו את ה' ולכך לא סיפק הדבר ביד משה רק בפעם השנייה שהזכירו שם שמים הדבר התקבל בידו.

שאלה: האם ראוי לעשות משמר בלילה וללמוד כל הלילה? **תשובה:** השבוע חל יום הפטירה של הרב אלישיב, הרב אלישיב התבטא כמה פעמים שהוא מעולם לא עשה משמר ולא דילג על ארוחה, וביאר הטעם בזה כי מי שעושה משמר מרוויח אמנם את השעות לימוד של הלילה אך מפסיד את כל היום למחרת שזה יותר שעות והכל משתבש. ואותו עניין בארוחה כשמדלגים אז א"א ללמוד כראוי, והשמירה על הסדר בלי לשנות זה מה שהיה הגורם הגדול להצלחתו הגדולה בבהירות התורה באופן שאין לו אח ורע. וידוע שכל גדולי ישראל הקפידו על סדר יום מסודר וזו דרך גדולה לעלייה ולהצלחה בתורה.

הלכות הקשורות לפרשה

פרשת נדרים: ענייני נדר. בשו"ע יו"ד ריד' איתא הנוהג מנהג טוב יאמר בתחילת הנהגתו שאין מקבל עליו כן בנדר ואין בדעתו לנהוג כך אלא בפעם ההיא ולא לעולם. ואומר הגר"י קרליץ שצריך לומר כל הנוסח ההוא, ואם לא אמר זה מעכב. ולכן אדם שנוהג מנהג טוב כגון כשיש לאדם חק קבוע ללימוד כך וכך דפים/שורות ולא אמר כנ"ל ולא הספיק ללומד ביום חייב ללמוד בלילה קודם שישן ואסור לו לדחות למחר. וה"ה כשאמר לחבירו אני אבוא לחתונה שלך יזהר לומר בל"י ולא מספיק כשאומר אי"ה או בע"ה. ובאופן שאמר שיבוא ל"צ התרת נדרים אלא מהני מחילה של החבר בפה כיוון שאמירתו היתה בשביל החבר, כ"כ בדרך שיחה לגר"ח קניבסקי. **מפורסם** בשם הרב מבריסק שנדר ושבועה שעושים בשעת כעס לא חל כלל ול"צ התרה כי אין אדם שולט אז על שכלו.

חידות

חידות שינון הפרשה מטות לפי סדר הא – ב: א. המרגלים הגיעו בארץ ישראל עד לנחל? **אשכול. ב.** מתכות שמוזכרות בפרשה? **ברזל, בדיל. ג.** בניו בנו ישובים בעבר הירדן? **גד. ד.** במסעות בני ישראל חנו שם? **דיבון. ה.** איזה בית בנו בני גד? **הרן. ו.** מצווה בפרשה? **והייתם נקיים. ז.** את מי הרגו מהטף השבוי? **זכרים. ח.** איך בני גד וראובן אמרו שיעברו? **חלוצים. ט.** סוג תכשיט שהביאו שרי האלפים והמאות? **טבעות. י.** אחד מהערים שבנו בני גד? **יעזר. כ.** תכשיט שהביאו שרי האלפים? **כומז. ל.** להיכן יצאו בני ישראל? **למלחמה. מ.** משה לקח משלל יוצאי המלחמה? **מכס. נ.** מה בעל יכול להפך לאשתו? **נדריה. ס.** גם את ממלכתו ירשו בני מעבר לירדן? **סיחון. ע.** איזה מקנה היה לבני גד וראובן? **עצום ורב. פ.** על מי משה קצף? **פקודי החיל. צ.** אחד מחמשת מלכי מדין? **צור. ק.** עם איזה כלים שלח משה למלחמת מדין? **קודש. ר.** שנים מחמשת מלכי מדין? **רבע רקם. ש.** עיר שבנו בני ראובן? **שבמה. ת.** והנה קמתם תחת אבותיכם? **תרבות אנשים חטאים.**

חידות שינון הפרשה מסעי: א. בני ישראל נצטוו לתת ללוויים מנחלת? **אחוזתם. ב.** מקום מחנית בני ישראל? **בני יעקן. ג.** רוצה לנקום על רצח קרובו? **גואל הדם. ד.** בנות צלפחד התחתנו עם בני? **דודיהן. ה.** קבורת אהרון? **הר ההר. ו.** איך כתוב שה' כעס? **ויחר אף ה' בישראל. ז.** מהיכן גבול ארץ ישראל? **זפרונה. ח.** המגרש יהיה לבהמות לרכוש וכן? **ל? חיות. ט.** בנות צלפחד כתב שנשאו ל? **טוב בעיניהם. י.** אבא של בקי? **יגלי. כ.** מי במותו משחרר הרבה אנשים? **כהן גדול במותו משתחררים מערי מקלט. ל.** מקום מחניית ישראל? **לבנה. מ.** הלוויים קבלו ערים וכן? **מגרשיהם. נ.** מה חולק לשבטים בארץ ישראל? **נחלות. ס.** איזה מדבר חנו בני ישראל? **סין. ע.** שני נשיאים שלאביהם אותו השם מי זהב האבא? **עמיהוד. פ.** נשיא מטה נפתלי פלטיאל. **צ.** מקום חנית בני ישראל? **צלמונה. ק.** מזרחה? **קדמה. ר.** מי בורח לערי מקלט? **רוצח. ש.** נשיא מטה שמעון? **שמואל. ת.** באילים היו שבעים? **תמרים.**

חידות בפרשת השבוע: א. תשע שמות של פרשות בפרשה? ב. שתי מסכתות בפרשה? ג. מצווה בפרשה הכוללת מים ואש? ד. איזה רבע בפרשה הוא אחד חלקי חמש? ה. איזה פסוק בפרשה כתוב בו שישה סוגי מתכת? ו. איזו מילה בפרשה הוא שם של גוי, שם של יהודי, וסוג של בגד במגילת אסתר? ז. היכן מוזכר בפרשה ההורג את עשיו? **תשובות: א. וישלח (לא ו) מטות (לא ד) פנחס (לא ו) חוקת (לא כא) במדבר (לב יב) שמות (לב לח) וישב (לב מ) ויקרא (לב מא) בא (לב ט). **ב.** אבות (לא כו) נדה (לא כג). **ג.** הגעלת כלים. **ד.** רבע הוא אחד מחמשת מלכי מדין והוא חמישית (לא ח). **ה.** לא כב. **ו.** חור (לא ח) הוא אחד מחמשת מלכי מדין והוא חור בנה של מרים, וכן חור כרפס ותכלת. **ז.** לב יז ואנחנו נחלץ חושים והוא שמו של חושים בן דן ההורג את עשיו. תודה למרצה המפורסם רבי יאיר נוסבכר הגדול שליט"א**

חידות תורניות: א. איזה מצווה מתרי"ג מצוות יש נמנעים מלקיימה בחודש מסוים בשנה בגלל בעייה באיות שמו של החודש? **ב.** אדם סגר דלת והוא חייב 100 חטאות. **ג.** אמר משפט אחד והתחייב 100 כפול 39 מלקות? **ד.** היכן מזכירים את המילים בית המקדש כל יום בתפילה [פעמיים]? **תשובות: א.** בשו"ע אבה"ע"ז קכו ז. כתב דיש הנמנעים לתת גט בחודש אייר משום שלא יודעים אם לכתוב עם שתי יודי"ן או יו"ד אחת. **ב.** היו בחדר מאה בהמות וסגר הדלת בשבת וצד אותם, משום שהם גופים מחולקים חייב על כאו"א. **ג.** הממיר קורבן לוקה ואם המיר קורבן אחד על מאה לוקה מאה, רמב"ם תמורה א יד. **ד.** ביה"ר שאחרי שמו"ע, ולפני שיר של יום.

חידות מה משותף: א. מה משותף למלאכה, נזיקין, בית? **ב.** מה משותף לחופש, בית דין, שבת? **ג.** מה משותף לישיבה, מנחה, סנהדרין? **ד.** מה משותף ליום כיפור, מועד, קמץ? **ה.** מה משותף להעין, השנה, ישיבה? **ו.** מה משותף לישראל, יוצר, ירוק? **ז.** מה משותף לאדום, יבש, מלכות? **ח.** מה משותף לכולל, שבת, רב? **ט.** מה משותף להזמנים, המיצרים, כה וכה? **י.** מה משותף לרגל אחת, פלגי מים, כן? **תשובות: א.** אב. **ב.** הגדול. **ג.** קטנה/גדולה. **ד.** קטן. **ה.** ראש. **ו.** אור. **ז.** יין. **ח.** ערב. **ט.** בין. **י.** על.

חידות מאחד הרבנים: א. כתוב בפרש אלה מסעי בני ישראל, היכן עוד בחומש במדבר כתוב אלה מסעי בני ישראל? **ב.** מה פירוש פרכדיגמא. **ג.** איך יתכן בור עומק 10 מטר באמצע רחוב ראשי ואף אחד לא מפריע לו? **ד.** למי עושים ניתוח ללא הרדמה וזה לא כואב לו. **ה.** מתי ר"ח חל בשבת ולא קוראים ההפטרות של שבת ר"ח. **ו.** איך יתכן צריך להפריש תרומות ומעשרות על אכילת בעל חי. **ז.** בפרשה יש "הפרת נדרים" איך יתכן אם יפר את הנדר לבת שלו אז הנדר שלה ישאר אסור, ואם לא יפר אז הנדר שלה יהיה מותר? **ח.** איזה מצווה בפרשה מורכבת מאש ומים? **ט.** שני אנשים שונים בפרשה עם אותו שם? **י.** בפרשה אדם שהוא חצי של חצי?

תשובות: א. פ"י פכ"ח. **ב.** פרה פ"א מ"ג פרכדיגמא זה כבש בן 13 חודש עד 24 חודש. **ג.** בור בקוטר 2 ס"מ. **ד.** ניתוח התנהגותי, או פוליטי. **ה.** השבוע כי תלתא דפורעניתא קודם להפטרות ר"ח, וכן ר"ה בשבת קוראים הפטרות ר"ה למרות שזה גם ר"ח. **ו.** רבי חיים קנייבסקי כותב בעל חי שנקרא אדני השדה חייב בתרו"מ כיון שגדל מהאדמה. **ז.** יו"ד רל"ט ט"ז ארוסה שאביה הפר לה והארוס לא הפר ומת הארוס, כיון שמת אז החלק של הארוס נשאר והאב לא יכול להפר את חלק הארוס, אבל אם לא היה מפר היתה חוזרת לרשותו לגמרי והיה יכול להפר לה ככל אב לביתו. **ח.** הגעלת כלים מים בחבית ואש מתחת. **ט.** פל"ד פ"ע עמיהוד (שבט שמעון) פל"ד פכ"ח עמיהוד (שבט נפתלי). **י.** פל"ח פ"ח "רבע" ממלכי מדין.

חידות לילדים: א. יש 7 ילדים בבית. 1 מתפלל. 2 אוכל. 3 לומד. 4 משחק שחמט עם אחיו. 5 משחק ב-5 אבנים. 6 מברך ברכת המזון. מה עושה 7? **ב.** איש אחד רצה להיכנס לגן העירוני עם כלב. עוצר אותו הפקח בכניסה ואומר לו: אדוני, ככה הכלב לא יכול להיכנס. למה? שואל האיש. זה החוק, עונה הפקח, אסור מותר מותר אסור. מה יעשה האיש כדי שהפקח עם התשובה המבולבלת ייתן לו להיכנס? **ג.** למשפחת ווייס יש 4 בנות. לכל בת יש אח. כמה בנים יש למשפחת ווייס? **ד.** מה הקשר בין שבת, לחם, סוודר, ואדלר? **ה.** איך אפשר לשרוד 8 ימים ללא שינה? **ו.** אמצע שמי תחילת שמי, התחלה של שמי זה האמצע של שמי, והסוף של שמי זה ההתחלה של התחלה? **ח.** איזה בית לא גרים שם אנשים חיים? **ט.** כלי שעשוי להשים בו דברים בשביל שיצאו מהכלי? **י.** איזה דבר השימוש שלו הוא בשביל להכניס ולהוציא? **תשובות: א.** משחק עם 4. **ב.** ידאג שהכלב יהיה אסור (קשור). **ג.** אחד. **ד.** כיכר. כיכר השבת כיכר לחם כיכר אדלר ולובשים סוודר כי קר. **ה.** אם ישנים בלילות. **ו.** משה. כי אמצע המילה שמי הוא שין והוא תחילה של משה וכו'. **ח.** בית קברות. **ט.** מסננת. **י.** כפתור.

חידון משמעויות מילים לפרשת מטות ו' משמעויות למילה קם: קם - מתקיים. חל. "וקמו נדריה" (במדבר ל ח). קם - מתנגד. אויב. "וברוב גאונך תהרוס קמך" (שמות טו ז). מתנגדים, אויבים. קם - הזדרז. "קום משכהו כי זה הוא" מצודות ציון: הוא ענין זרוז (שמואל א' טז יב). קם - עבר ממצב ישיבה למצב עמידה. קם - התייצב. קם עליו להורגו. קם - נוסד. הישיבה הוקמה לפני חמישים שנה.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים: א. פתרון לחידק ההליקובקטר: הכנת ירקות מוחמצים בשיטה מיוחדת מייצרת כמות עצומה וזנים מרובים של חיידקי פרוביוטיקה. אכילת הירקות למשך תקופה - מוכחת כמועילה למיגור החיידק. ניתן לקבל מידע ומתכון בקו טלפון - 0747964627. או במייל אוטומטי - m0747964627@gmail.com. **ב.** לגבי קילופי עור, רופא אמר לי שזה תלוי במזג אוויר קיצוני קור או חום, וזה רגישות של העור, אין מה שמרפא את זה, אבל יש להם טיפות ושמפו להרגעת העור. **ג.** סיוע לכיסוי וטשטוש סדק באף - יש אחת מעולה עם ידיים טובות מאזור המרכז שעושה טשטוש, מילוי סדקים שקעים וכדו' ברמת גימור מצוינת בפנים. ממליצים בחום! מס' פלאפון: 0533135532 **ועוד כתבו:** יש אחת טובה מאד פתרון להכול כולל מה שהצגתם. מידיעה אישית. 0549740023. **ד.** טיפולי שיניים לילדים סרבניים - אפשר לפתור את הבעיה מהשורש ע"י טיפול בפרח, במפגש א', תוצאות מדהימות! עשינו אצל הגב' אילה א. 0548421340, והילד שהופנה להרדמה, טופל בקופת חולים. **ה.** נפחות בוורידים במצבים מסוימים ויטמין E (א) עוזר פלאים.

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים: א. מחפש פתרון להפסקת צמיחת שער לבן לבחור צעיר ב. מחפש פתרון להקשחת עניבות לאחר כיבוס ג. אודה מאוד למי שיש פתרון לבעיה בכיריים גז שהשלהבת נכבית ברגע שעוזבים את הכפתור. ג. עשיתי שחזור הגדרות בפלאפון נוקיה ונמחקו לי האנשי קשר, האם יש דרך לשחזר? או מישהו שמשחזר. ד. מה אפשר לעזור ולהקל לילדה בת 3 עם עור אטופיק דרמטיטיס? - אסטמה בעור, ומה יש להמנע? ה. מחפש פתרון לגרדת בעור במשך תקופה ארוכה (הבדיקות תקינות) ו. אשמח לדעת אם מישהו מכיר שינן - שיננית באזור בני ברק ז. אשמח לקבל פיתרון יעיל לאדם רגיש במיוחד שתלוי מאוד בסיגריות וזה הפורקן שלו ומעוניין להפסיק לעשן בדרך קלה ויצירתית שונה מהרגיל שכולם כבר מכירים.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

גוי פגש יהודי ואמר לו ההלוויות שלכם מאוד לא מסודרות יש שם הרבה בלאגן ודוחפים שם, ואילו אצלנו ההלוויות מסודרות ויפות. אמר לו היהודי תאמין לי גם אני יותר אוהב את ההלוויות שלכם.

נסעתי ביום שישי לים החלטתי לקנות ארטיק אחד. שלמתי 40 ש"ח וגם אני וגם המוכר המשכנו לחכות. אני לעודף והוא לעוד 10 שקל.

לעולם אל תזלזל בבחירות של אשתך. אתה אחד מהם.

כל כך קשה לסחוב הביתה אבטיח. למה לא ממציאים אבטיחים שרי, כמו עגבניות שרי?

תחשבו על זה: אם גם לכם תמיד האוזניות נקשרות והשרוכים נפתחים, למה לא מייצרים כבר שרוכים מהחוט של האוזניות ואוזניות מהחוט של השרוכים?

תפסו ערבי גונב אבטיחים במטע, והוא אמר "לקחתי רק את אלו שהיו זרוקים על הרצפה".

כל כך בא לי להתפטר, אבל אין לי ממה.

אחד שאל אותי אם אני יודע איפה אפשר למצוא סעודת "טועמיה" מפנקת של מבחר מעדני תשעת הימים? **הרי גר** שהתגייר כקטן שנולד דמי, אז למה לא עושים לו תמונות ניו בורן?

שף שרגא מומחה בהכנת ארוחות חלביות. אילולי תשעת הימים, הוא אומר, כמה שרגא איכא בשוקא.

שאלתי את הבן שלי למה קוראים לגרעיני אבטיח גרעיני אבטיח. הוא חשב חשב ובסוף אמר: כנראה בגלל שיש לזה קצת טעם של קרטיב בטעם אבטיח.

כשאמא שלי מבקשת ממני להרוג ג'וק אני הורג משום מצוות כיבוד אב ואם אבל אני בכלל לא נהנה מזה, מצוות לאו ליהנות ניתנו.

מה הבדל בין זרש למקק? זרש אשת מפחיד. מקק מפחיד אישתי.

עני דפק בבית קמצן, מיד תפס הקמצן את רגליו, ברח מהבית, וצעק לו מרחוק: אני כהן ועני חשוב כמת ברחתי מאהל המת.

הרגע הזה שהגבאי מניח בתחילת השולחן את כל המפות והחד"פ בתקווה שמישהו יבין את הרמז וימשיך עם זה הלאה....

הרגע הזה שנשאר קוגל אחרון בצלחת וליד יש 4 צלחות מלאות של מלפפון חמוץ....

הרגע הזה שאתה מגיע מאוחר לקידוש וכולם דואגים לך ומעבירים לכיוונך את כל מה שנשאר כאילו החמצת פה את הזדמנות חיך...

זה רק אני או שגם אתם מאלה שאם שומעים בטלפון "להמשך המתנה לנציג נא להקיש 2 או להמתין" אתם מקישים 2 כי אתם בטוחים שככה הם יבינו שדחוף לך יותר מאלה שבחרו להמתין.

חברת מן רוצה לעשות וופלים בטעם אתרוג אך חוששים שזה מדי מורכב.

כשאני אהיה סבא אני לא אקנה דברים לשולעים זוכעיר עד שבטוח נולד.

מעניין שבדיוק כשנהייתי סבא נולד לי נכד.

כשנהייתי סבא לא ציפיתי כלל לקבל סנדק.

הרגת ג'וק? יופי, אתה גיבור. כבשת את יצרך ולא הרגת אותו, יופי, אתה גיבור.

שאלו אחד מהציונות הדתית איך אחרי כל ההתקפות המילוליות שלכם על לומדי התורה אתם עדיין ממשיכים להצהיר בתוקף שאתם מאמינים שרק לימוד התורה הוא זה שמחזיק את עם ישראל? - הוא ענה: מה הבעיה, זו הצהרה ווקאלית.

כשאמרתי לאישתי שהאוכל לא מי יודע מה, היא נעלבה. כשאמרתי לה שהאוכל כן מי יודע מה, היא גם נעלבה. אז שאלתי אותה: כשאמרתי לך שזה לא מי יודע מה נעלבת וכשאמרתי לך שזה כן מי יודע מה גם נעלבת, אז מה עלי להגיד? - אז היא שוב נעלבה.

משום מה דג ג'ינג'י נקרא דג זהב וילד זהב נקרא ילד ג'ינג'י. לא היה עדיף להפוך את השמות שהדג ייקרא דג ג'ינג'י והילד ייקרא ילד זהב?

קוגל בלי מלפפון חמוץ זה כמו קוגל עם מלפפון חמוץ רק בלי מלפפון.
אין מזגן מטפטף. יש מזגן שמטפטף לו.

אין בין מקרוני לספגטי אלא שאת זה אוכלים כמו שאוכלים את זה ואת זה אוכלים כמו שאוכלים את זה.
אבי המיועדת התלונן באזני השדכן: הבת שלי שאלה אותו בפגישה אם יש לו חוש הומור והוא ענה לה שפשוט אין לו תועלת מזה.

אחד הולך ברחוב בא משהו ונותן לו סטירת לחי. הוא שואל אותו בעצבים: הלו, מה זה היה צריך להיות!!! ההוא מסתכל עליו ומתנצל: אוי סליחה, טעיתי. חשבתי שאתה חבר שלי. ההוא שואל: ואם אני חבר שלך אז זה כן בסדר לתת לי סטירה ברחוב? - עונה הסוטר: סליחה, עם כל הכבוד, אל תתערב ביחסים שלי עם החברים שלי.

אמרו לי ש-3 כפיות סוכר בכוס קפה זה לא בריא. אז עברתי לשתי כוסות קפה עם כפית וחצי סוכר בכל אחת.

השדכן הודיע שביקשו לצרף תמונה לרזומה. אז צירפו תמונה וכתבו בצד בקטן התמונה להמחשה בלבד.
אז מי נשאר מכל צמרת מפקדי החמאס? רק מפקד מזג האוויר בשעות בין הערביים במואהסי וסגן מפקד המיליציה האחראית על תפקוד המחבלים הסובלים מציפורן חודרנית. זהו. אולי גם מפקד ספריית הקומיקס של צפון המערב הדרומי של מזרח רפיח. נו, מה הבעיה, כל כך קשה לחסל גם אותם?

תודה רבה לכל קוראי העלון גם אלו שקוראים רק את ההגיגים. הם יזכו שיקראו את כל הדברים שלהם באופן תדיר. אני מעוניין להודות במקום זה לאיש שעל העדה, ידיד השם וידיד כל בית ישראל, אדם מיוחד ונדיר באהבת הבריות, נותן מעצמו כל הזמן למען הכלל, אחד מגדולי מרביצי התורה לצעירי הצאן, דמות וסמל לעובד השם, האדם האהוב ביותר על הבריות רב רבן **רבי אברהם משה קוריץ שליט"א** הרבה הטוב ביותר ודמות לכל המלמדים בדורינו.

היכן ניתן להשיג את העלון

לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת זו alonalon+subscribe@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@1alon.com ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ"ל.

כמו"כ ניתן להשיג את העלון ב'קובץ גליונות' וכן ב'אוסף גליונות'. ב'כל העלונים' בשם **הבית התורני**. ובעוד **קבצי עלונים**. וכן **בקול הלשון** מקישים על מאגר השיעורים/עברית/תנ"ך/קובץ גליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומהחמש שנים אחרונות. **במחשב** ניתן להוריד בדרשו בבינינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

חדש ניתן לקבל את העלון בפקס לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולהקיש 1 ואז להקיש קוד עלון שמספרו 1010 ואז שוב 1

כמו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש ממוצע כי בביה"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרס כץ-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. **מי ששילם עבור כמה שבועות קדימה** אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון. **הפצת העלון דרך המיל היא ללא תשלום**, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ"ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי (וכמובן שהמפיצים שלא לוקחים את העלון מהמקום הנ"ל ומפיצים באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). כל המפיצים הקבועים שרוצים להמשיך להפיץ את העלון נא לשלוח למייל הנ"ל את מקום הפצתם ובע"ה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: בישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א שהוא מהאלו שכולם עוקבים אחרי מעשיהם הברוכים לדעת איך להתעלות בתורה ובקדושה. עוד בירושלים בבית הכנסת 'בית מרים גיטלי' מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. **ניתן להדפיס את העלון במודיעין עילית** בעמדת אוצר החכמה בביהמ"ד קהילת משך חכמה -רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בבית שמש:** בבית הכנסת אור אליהו אצל הרב הצדיק

והטהור רבי נחום זכריש שליט"א שלדעת רבים הצביון של בית שמש ישק על פיו. ואצל הילד הצדיק אלימלך הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל את העלון בביתו, הוא מביא לו במאור פנים ממש. **בבית עילית**: בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב גבעה ב'. **בהר יונה**: אצל רבינו שמחה שולמן שהוא אוהב את עם ישראל באמת ובכל לב. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד אצל הבחור הגאון המופלא רבי יהודה רוזן שליט"א. **ברכסים**: אצל רבי יוסף המאירי שליט"א האור של עם ישראל שנולד לו בן שיאיר את העולם. **באופקים**: אצל הבחור הצדיק והמופלג צבי המברסטון שליט"א פאר הגידולים של אופקים שרק פורח ועולה... **בחריש**: במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת חניכי ק"ק תימן. **בפתח תקווה**: באור ישראל הגדולה והקטנה. באהל אברהם ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **בראשון לציון**: בישיבת עטרת שלמה. אצל הנ"ל: **עוד בראשון לציון**: ברח' דרור 21 /חפץ חיים 1, מניין 'בני תורה', חידור ראשון לציון. **באלעד**: בתפארתה בחוץ. ובישיבה של הרב אטינגר, בכולל של הרב פכטר, במאור שרגא באבן גבירול, ובאחיעזר ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **בעפולה**: ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית**: בביהכ"נ בני הישיבות רח' רש"י או אצל האיש שזכה דורינו להתכבד בו רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **עוד בעפולה עילית**: בביהמ"ד דחסידי ויזניץ וכן בביהכ"נ בית ישעיה רח' יצחק שדה. **ברעננה**: בישיבת חייל אורייתא וכן בעלי מוהר 15 אצל הבחור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שאן**: אצל רבי משה חדש בקהילת בית שאן החדש בבית הכנסת בראשות הרב יהושע ליב שכטר שליט"א. וכן אצל רבי יהונתן בכור - בית שאן.